

PEKLO EXISTUJE - JÁ TAM BYLA

Jennifer Perez

<http://www.knihy.own.cz/>

Jmenuji se Jennifer Perez a je mi 15 let. Je těžké pro dospívajícího, jako jsem já přijít k vám a popisovat své vlastní chyby. Ale s pomocí Ducha svatého, On mi pomůže, a da mi sílu, kterou potřebuju. V první řadě chci říci, že je to pro čest a slávu našeho Pána Ježíše Krista. Nechci zde říkat nějaké doktríny, nebo zavádět nějakou novou doktrínu, chci jen říct co jsem viděla, co jsem slyšela, a co jsem cítila.

Ráda bych vám řekla něco o mé rodině. Moji rodiče jsou křesťané, kteří mi dávali dobré příklady, a ukazovali cestu. Křesťanem jsem se stala před 3 lety, když jsem přijala Pána s bratrem Nicky Cruzem. Šla jsem po cestách Páně 2 roky. Ale když jsem začala chodit na střední školu, začala jsem být vzpurná a opustila cestu Páně. Rebelovala jsem vůči mým rodičům a začala brát drogy, to mě naučili moji přátelé.

Myslela jsem, že jsem křesťan, a že bych měla přimět své přátele, aby se stali křesťany, ale místo toho, oni přivedli mě zpět do světa. Byla jsem vzpurná vůči svým rodičům, oni si mysleli, že tím jen musím projít, jako ostatní teenageři. Ale ve skutečnosti, to byly drogy. Zlí duchové do mě vešli, to když jsem byla vůči rodičům vzpurná. Byli na mě přísní, nikdy mi nedovolili jít kamkoliv, ani přespat u přátel. Vždycky jsem musela dělat všechno záludně nebo za jejich zády. Chodila jsem za školu. Já bych ani do školy nechodila, jen aby udržela svůj návyk. Už jsem se stávala závislou, ale Pán mě z toho všeho vzal. Jak jsem řekla, byla jsem křesťan.

Moje svědectví začíná 2. května 1997. Měla jsem kamaráda, byli jsme jen přátelé, nic víc, on to věděl. I když jsem ho znala ve skutečnosti vlastně nevím, kdo to byl. Tu noc mi zavolal a zeptal se, jestli bych mohla jít ven. Moji rodiče nebyli doma. Byli na modlitebním setkání, jako každý pátek. Řekla jsem jim, že chci zůstat doma, protože jsem se necítila dobře. Také jsem na ně byla našťvaná, protože jsem měla v plánu jít ven s jiným přítelem, ale moji rodiče mě nepustili. Tak jsem je požádala, aby mě nechali doma a oni svolili. Když šli na modlitební setkání, můj přítel zavolal. Řekl: "Proč nejdeš ven, všichni ostatní jsou venku?" Pomyslela jsem si: "Nechci být neposlušná vůči rodičům, ale možná kdybych se nenápadně vypařila ven, by se to ani nedozvěděli, tak jsem to udělala. Tu noc, kdy se moji rodiče vrátili domů, šli rovnou spát. Byla jsem připravená vytrádit se ven, takže jsem zavolala mému příteli a řekla mu, aby na mě počkal na rohu mé ulice. Řekla jsem mu, aby nechodil kolem mého domu, protože by to mohlo probudit rodiče, a tím všechno zničit. Tak jsem nacpala polštáře pod mou deku a vylezla z okna. Bydlím v jednopatrovém domě a všechna okna mého domu byla zašroubována. Ale protože mi moji rodiče věřili, moje okna žádné šrouby neměla. Takže jsem využila důvěry mých rodičů. Protože žiji v jednopatrovém domě, skočila jsem ze střechy a přistála na zemi. Pán všechno plánoval, protože jsem si mohla zlomit nohu, a tím by zastavil vše, co měl pro mě v plánu.

Šla jsem dolů po ulici a můj přítel už tam na mě čekal. Když jsem si sedla do auta, uviděla jsem tam sedět 3 kluky a 1 další holku. Myslela jsem si, "nebudu dělat nic, jo, zhuším se, vezmu nějaký drogy, chlast". Ale když tam jsou 3 kluci a 1 další dívka, tak mě napadlo, že by mě mohli využít. Nakonec jsem si sedla a my odjeli. Když jsem předtím mluvila s tím mým kamarádem po telefonu řekl, že se budeme jen tak projíždět městem. Řekla jsem: "OK, to zní jako zábava", to byl důvod, proč jsem šla. Vůbec jsem si nepomyslela, že by mě vzal do motelu. Tak tam mě nakonec zavezli.

Když jsme tam dojeli, vyhodili nás v prádelně, patřící motelu. Řekli nám ať tam počkame, že půjdou ještě vyzvednout dalšího kamaráda. Řekla jsem v pohodě, ale myslím, že šli pronajmout

pokoj. Když se vrátili, vzali nás do této místnosti. Řekli: "Neboj se, věř nám! Nebudeme dělat nic, budeme jen tak čekat na naše další kámoše co mají přijít, a pak všichni společně vypadneme". Tak jsem vložila důvěru do mých přátel, myslela jsem si, že by mi nikdy neublížili, ale ve skutečnosti jsem opravdu nevěděla, kdo jsou moji přátelé.

Nejprve jsme si povídali, tak jsem řekla, "zatímco tu budeme čekat, proč si nedat něco k pití?" Takže můj přítel a já jsme odešli z pokoje a šli do malé restaurace v přední části motelu. Koupili jsme tři Sprites a pak šli zpátky na pokoj. Nalili jsme Sprites do kelímků. Kamarádi si sebou nepřinesli žádné tašky nebo něco, co vy vypadalo podezřele, to by mě možná napadlo, že bych mohla dostat něco do pití, nebo mi něco jiného provést. Všechno vypadalo nevinně. Šla jsem si na toaletu upravit vlasy a dělat holčičí věci a když jsem vyšla moje pití bylo nachystáno. Dala jsem si nějakou jahodovou žvýkačku do pusy a napila se toho co jsem si myslela že je můj Sprite. A dál si už nic nepamatuju.

Ale když jsem pak znovu mohla vidět, cítila jsem, že můj duch vyšel z mého těla. Už jsem byla v nemocnici, viděla jsem lékaře a zdravotní sestry všude kolem mě. Když jsem byla mimo mé tělo viděla jsem své tělo na posteli. Víte, jak se díváte na sebe do zrcadla, uvidíte odraz. Ale já jsem neviděla odraz sebe, viděla jsem své tělo na posteli. Když jsem se otočila, uviděla jsem 2 muže oblečené v červené barvě, "pojd' s námi" a chytili mě, jeden za každé rameno. Vzali mě na nějaké místo a když jsem se mohla znovu podívat kde jsem, uviděla jsem nebe! První věc, kterou jsem viděla, byla ohromná velká zeď. Byla bílá a roztažená tak daleko, že neměla žádný konec. Uprostřed stěny byly dveře, dlouhé dveře, ale byly zavřené. Ve Starém zákoně Mojžíš mluví o stánku a popisuje jeho vlastnosti. Ja si na to vzpomněla a uvědomila, že ta zeď vypadá přesně tak. Na pravé straně od dveří stála velká židle a dvě menší židle. Vypadaly, jako by byly ze zlata. Po mé pravici byly velké černé dveře, bylo tam temno, já jsem věděla, že to jsou dveře kvůli klíče. Byly to ošklivé dveře. Ale po mé levici byl ráj, tam byly stromy, křišťálově čistá voda, tráva, vodopády. Bylo to takové klidné místo, ale nikdo tam nebyl.

Vzhlédla jsem a uviděl přede mnou Otce, nemohla jsem vidět jeho tvář, protože Jeho sláva byla tak ohromná, tak jasná, že prozářila a rozsvítila celé nebe. Jeho sláva všechno projasnila. Není tam žádné slunce, žádný měsíc, žádné hvězdy, On byl to světlo. Viděla jsem Jeho tělo, a Jeho tělo bylo se Synem, oni byli spolu jedno, byli spolu, ale bylo vidět jejich oddělení, oni byli jeden uvnitř druhého, byli spolu. Hned vedle nich byly 2 andělé, Gabriel a Michael. Důvod, proč jsem věděla, jejich jména bylo proto, že to měli napsáno zlatě na čele. Když jsem stála před Otcem, cítila jsem se špinavá! Padla jsem na kolena a plakala. Velmi jsem se styděla. I když jsem se jim mohla podívat do tváře, nechtěla jsem, protože jsem se hodně styděla. Jak jsem tam stála před Hospodinem, ukázal mi film mého života, od počátku až do současnosti. Řekl mi, že nejdůležitější část mého života byla potom, co jsem byla zachráněna. Řekla jsem svým přátelům, že jsem křesťan, ale ve skutečnosti jsem neukázala žádné ovoce. A on mi řekl, že jsem předurčena jít do pekla.

Anděl Gabriel mě chytil za paži a vzal mě do těch ošklivých černých dveří na které jsem se ani nechtěla podívat. Snažila jsem se zastavit, ale byla jsem duch a tak jsme vešli do těch dveří. Když jsem se ocitla za dveřmi, byla tam všude okolo tma, nemohla jsem vidět ani sama sebe. Pak jsme začali padat opravdu rychle, jako na horské dráze. A jak jsem začala znovu cítit, bylo stále větší a větší horko. Zavřela jsem oči, nechtěla jsem vidět, kde jsme.

Když jsme zastavili, otevřela jsem oči, stála jsem na dlouhé cestě. Nevěděla jsem kam vede. Ale první věc, kterou jsem cítila, byla žízeň. Měla jsem opravdu velkou žízeň! Pořád jsem říkala andělovi "Mám žízeň, mám žízeň" Ale vypadal, že mě neslyší. Začala jsem plakat, a když slzy

stékaly po tvářích úplně se odpařily. Byl tam cítit pach síry, jako po hořících pneumatikách . Snažila jsem se zakrýt nos, ale to bylo ještě horší. Všechných pět smyslů bylo mnohem víc citlivých. Když jsem se snažila zakrýt, cítila jsem síru ještě víc. Také všechny ty malé chloupky na mých rukou, prostě zmizely. Cítila jsem strašný žár. bylo velmi horko.

Když jsem se začala rozhlížet, viděla jsem, že lidi trápí démoni. Viděla jsem tam paní jak trpí, démon ji mučil. Tento démon jí uřízl hlavu a se svým dlouhým kopím ji všude bodal. Bylo mu to jedno. Do jejích očí, do těla, do nohou, do rukou, bylo mu to jedno. Pak jí obrátil hlavu na její záda a bodal a bodal. Brečela s výkřiky agonie.

Pak jsem viděla jiného démona, tento démon mučil mladého muže zhruba ve věku 21-23. Tento muž měl řetěz kolem krku, a stál před jámou z ohně. Tento démon ho bodal všude s dlouhým kopím, do očí, všude. Pak ho démon chytl za vlasy a s řetězy tohoto muže hodil do té jámy z ohně, pak ho vytáhl ven a bodnul a bodnul. To dělal dál neustále, a pokaždé, když spadl do té jámy, nemohla jsem slyšet jeho křik, ale když ho démon z jámy vytáhl, mladík křičel bolestí. Snažila jsem se zakrýt uši, protože ten zvuk byl tak hrozný, ale já jsem stále slyšela. Můj sluch byl citlivější. Podívala jsem se na jiného démona, a tento démon byl zručný, ti dva byli taky oškliví, ale tenhle byl nejošklivější. Měl charakteristiky mnoha různých zvířat, nemůžu to ani to vysvětlit slovy. Obcházel a strašil lidi a lidi měli opravdu strach. A pak jsem viděl dalšího démona, ale tento démon byl krásný, vypadal jako anděl Boží, ale nebyl. Rozdíl mezi Božími anděly a démony, byl, že démoni nemají své jména napsané na čele ve zlatě, ale andělé Boží ano.

Pak jsem se podívala zpátky na anděla Gabriela, on hleděl vzhůru, nechtěl vidět ty ostatní jak jsou mučeni. Pomyslela jsem si, "proč je ještě tady? Čeká až na mě přijde řada, kdy mě budou mučit?" Měla jsem také žízeň. A tak jsem volala k andělovi: "Mám žízeň mám žízeň!", Myslím, že mě slyšel, protože se podíval na mě a řekl: "Pán ti dá ještě jednu šanci."

Ihned, když to řekl, všechna moje žízeň, všechno mé utrpení, všechny mé bolesti, prostě zmizely. Cítila jsem klid. A pak mě vzal za ruku a chystali se zvednout, ale najednou jsem uslyšela, mé jméno jak někdo volá "Jennifer, Pomoz mi, pomoz mi!" Podívala jsem se dolů. Chtěla jsem vidět, kdo to byl, ale plameny zakrývali tvář. Znělo to jako dívčí hlas. Mohla jsem vidět jen její ruce natažené, chtěla, abych jí pomohla. Měla jsem takovou chuť, tak moc jsem jí chtěla pomoc. I když jsem se snažila, nemohla jsem, protože moje ruka prošla skrz její. Chtěla jsem jí pomoci tak moc, ale víte, ona neměla žádnou naději. Nemohla jsem jí pomoci.

A pak jsem se rozhlédla a viděla jsem své přátele, lidi, které jsem znala, a další jiné lidi. Vypadali povědomě, ale nevěděl jsem, kdo to byl. Neznala jsem jejich životy, ale když jsem tam zahlédla kamarády z mé školy, to mě zranilo!. Myslela jsem si, "možná jsem jim dávala špatný příklad, když jsem jim tvrdila, že jsem křesťan, možná je to přesvědčilo, že nechtějí vědět o Bohu, a odvrátili se od něj. Možná to byla moje vina, že jsou tu ". To jsem si pomyslela. Viděla jsem, že v pekle není čas, není minulost, přítomnost, budoucnost, všechno je stejné, jsou předurčení jít sem. Ale jak jsem řekla na začátku, nechci uvádět nějaké doktríny, ale to je to, co jsem tu viděla, lidi, kteří jsou ještě naživu. Pak mě anděl vzal zpět do Boží přítomnosti. Když jsem se před ním octla, byla jsem na kolenou a plakala a plakala. Stále jsem ještě neměla odvalu se na Jeho tvář podívat, protože jsem se styděla. Ale Pan, s takovou sladkostí v hlase řekl: "Miluji tě". Stejně tak jako miluje tebe, ty co mě posloucháš. Ale řekl to přímo mně. On řekl, že mi odpustil za vše, co jsem udělala, když jsem ho urazila. On mi odpustil.

Bůh se na mě podíval a ukázal mi spoustu věcí. Ukázal mi svět, zeměkouli. Kolem světa jsem viděla něco jemného, jako ozonovou vrstvu, bylo to kolem celé zeměkoule, vypadalo to velmi jemně, měla jsem takovou touhu se toho dotknout. Když jsem se toho dotkla, uvědomila jsem si, že to je Duch svatý, protože mě pokřtíl a já jsem začala mluvit jinými jazyky. Během této doby

jsem se podívala nahoru a mnoho zlých duchů ze mě vyšlo. Když jsem kouřila marihuanu a brala jiné drogy, tak jsem do mé mysli otevírala dveře, a tito zlí duchové díky tomu vešli do mě. Oni mě mučili. Způsob, jakým jsem jednala to jsem nebyla opravdu ja, to byli zlí duchové uvnitř mě. V Božím slově je napsáno, že když se očistí váš dům, zlí duchové se snaží vrátit se7 dalšími zlými duchy. Můj dům byl vyčištěn, když jsem se zachránila. A viděla jsem tyto zlé duchy, když jsem se pokřtila, oni mají 7, a ti mají dalších 7, a ti měli dalších 7, a nemohla jsem je ani všechny spočítat! Ale Pán mě očistil ze všech těch zlých duchů.

Také mi ukázal budoucnost. Ukázal mi Zemi a jak se věci se stanou, události, které se budou dít. Vize kterou jsem dostala byla od teď až do příchodu. Neukázal mi svůj příchod, ale ukázal mi věci, které se budou dít před tím. Každý den se dostáváme blíž a blíž, a já vám říkám, že příchod je blízko! Musíte posoudit sami svůj život, a zeptat se sami sebe: "Jsem připraven jít za Pánem?" Pán mi to ukázal, ale řekl mi, abych to nikomu neříkala, ale počkejte a uvidíte, že konec je blízko, já nechci pokoušet Boha, to je důvod, proč vám neřeknu co jsem viděla, Ale říkám vám a varuji vás, že příchod je blízko.

Četla jsem v Joel 2,28, to je jedno z posledních proroctví, ostatní už byly všechny splněny. Toto proroctví je jediné, které nebylo splněno, a já vám teď říkám, že se naplňuje. Mnoho mladých lidí roste a káže Boží slovo. Ďábel chce armádu mladých lidí, ale Pán je mocnější. Ale pokud opravdu přijmou Pána a budou mu chtít sloužit, dá vám sílu překonat ďábla, takže můžete kázat slovo po celém světě, stejně jako je řečeno v Bibli. Řekl mi, že jsem měla poslání, a to poslání bylo říct všem mladým lidem o mém vidění. I když bych to nechtěla udělat, je to příkaz, který mi Pán dal a já ho dokončím. Když jsem se vrátila do svého těla, probudila jsem se v nemocnici. Rozhlédla jsem se a viděla jehly zapíchané v rukou, věci co mi kontrolovaly mé srdce, trubky. Brzy vešli moji rodiče a já jsem začala plakat. Vypadali velmi našťavaně, ale Pán mi řekl, že jim mám říct všechno, a to jsem udělala. Řekla jsem jim všechno.

Když vstoupila sestra, řekla mi, že měli o mně velmi, velmi velké obavy. Řekla mi, že jsem odešla a pak se vrátila, pak odešla a vrátila se. Byla jsem v bezvědomí pak při vědomí znovu v bezvědomí, to se opakovalo třikrát. Říkali, že v jednom z těch okamžiků, jsem se nechtěla vrátit, a oni o mě měli strach. Také mi řekla, že mi šla pěna úst, a já žvanila slova, že mi nešlo rozumět.

Také tu noc, měla moje máma špatné sny. Můj malý pes, se kterým jsem spávala v pokoji, vběhl rodičům do ložnice a škrábal maminku za ruku a pokusil se ji probudit. Když se probudila, šla do mého pokoje a viděla narafičený polštář pod peřinou. Myslela si, že jsem tam a tak se vrátila do svého pokoje. Pak si všimla policejních světel za oknem. Když se podívala z okna, viděla policisty přicházet k našemu domu, probudila mého otce. Policie jim řekla, ať zavolají na policejní oddělení, aby o mě něco zjistili. Moji rodiče se dozvěděli, že ležím předávkovaná v nemocnici. V té chvíli, Hospodin promluvil k mému otci a řekl mu, aby se nebál, protože všechno je v Jeho rukou, a tak můj otec neměl starosti. Strávila jsem tři dny v nemocnici.

O týden později jsme mluvili s detektivy, a oni nám řekli o té noci. Říkali, že druhá dívka se kterou jsem byla, taky nesměla jít ven a její otec o ni dostal strach. Šel ji hledat, jezdil všude autem, ale nemohl ji najít. A tak šel na policejní oddělení, a policie nahlásila druh vozů, který měl můj přítel všem hlídkovým vozům. Nějaký důstojník, byl přes ulici v autobazaru. Chtěl si koupit ojeté auto. Podíval se a spatřil auto mého přítele, a tak zavolal policii.

Když přijela policie na kontrolu, bylo auto mého příte zaparkované na jiném místě, a tak nevěděli, kde jsme. Byli jsme ve 2. patře v rohovém pokoji. Policie chtěla začít prohledávat každou místnost, a zkontrolovat každý pokoj, s žádostí o majitele vozů venku. Nehledali tu dívku, hledali jen majitele auta. Když zaklepal na naše dveře, otevřeli a oni mě uviděl na zemi. Ale pak odešli. Moji tzv. přátelé mysleli, že policie odešla úplně, ale ve skutečnosti šli zavolat sanitku. Brzy jiný

policista přišel, aby se podíval co se tam děje. Když otevřel dveře, v té chvíli, můj přítel, ten se kterým jsem mluvila, ten kterému jsem věřila, mě chtěl znásilnit. Ale Pán použil policii k zastavení toho všeho, a oni mi nic neudělali. Proto děkuji Pánu, že měl ke mě slitování.

A také modlitby mých rodičů, mluvím k vám rodiče. Nikdy se nepřestávejte modlit za své děti. I když nejdou spolu s Pánem, dál se za ně modlete, nikdy se nevzdávejte. Moji rodiče to nikdy nevzdali a podívejte se, kde jsem teď, kážu Boží slovo, vyprávím mladým lidem, aby šli sloužit Bohu, protože ho potřebují.

A chci podat zprávu všem mladým lidem, chci, abyste o sobě přemýšleli, aby jste se zkoumali. Zamyslete se, proč bych mě mělo zajímat, co kdo o mně říká. Přemýšlela jsem co si ostatní lidé asi o mě myslí, ale teď chápu, že je vlastně vůbec nezajímám. Nebudou tam, když Pán bude přímo přede mnou. Pamatuji si, když jsem byla před Pánem, můj přítel tam nebyl, aby mi pomohl, moje rodina tam nebyla, aby mi pomohla, můj pastor, kostel tam nebyl, aby mi pomohli. Byla jsem tam sama, a já se musela bránit. Před ním se nemůže lhát, protože je tak svatý. A když jsem tam stála neměla jsem pocit, že tam patřím, protože On je tak svatý a já jsem tak hříšná.

Říkal jsem, že pokud jste dodnes nepřijali Pána Ježíše, aby jste ho přijali teď. To je nejdůležitější rozhodnutí v celém životě. Neříkám vám to všechno abych vás vyděsila až do nebe, ale stejně tak můžete vidět milosrdenství, lásku, kterou On má pro nás. On Otec poslal svého Syna, aby zemřel za nás. Takže každá malá kapka krve, která byla prolita odpustí všechny naše hříchy. Chcete-li přijmout Pána, to je nejdůležitější rozhodnutí ve svém životě. Pojď k Pánu, je jedno, co někdo jiný o tobě řekne. Pokud chcete sloužit Pánu, pak to udělejte s celým svým srdcem, ne to jen říkat svými ústy, ale říci to svým srdcem a myslí. Nedělejte si starosti o budoucnost, starejte se o dnešek, nikdy nevíte, kdy budete umírat. Je mi teprve 15 let a nikdy bych si nepomyslela, že umřu v 15, nikdy!

Ale musíte o tom přemýšlet. Můj život není můj, váš život není váš, máme naše životy půjčené, naše životy patří Bohu. Zneužíváme to tím, že se o to nestaráme, že jsme ve světě, tím, že děláme věci tohoto světa. Svět má mnoho co nabídnout, ale nezapomeňte, Bůh má ještě více co nabídnout. Svět má peklo a smrt, ale Bůh, má život věčný. Věčný život je navždy.

Právě teď, pokud chcete přijmout Pána, skloňte hlavu a zavřete oči: "Pane Bože, ve jménu Ježíše přicházím k tobě, ó můj Pán Bože v tuto chvíli tě chci přijmout jako mého Spasitele, chci, aby jsi přišel do mého života. Tak jako tato sestra vyprávěla své svědectví, že peklo je reálné, že existuje. Pane Bože, nechci tam jít, já nechci ani pomyslet, že bych tam šla. Pane Bože, já tě žádám, abys mi odpustil všechny hříchy, kterých jsem se dopouštěla. Odpusť mi za vše, co jsem udělala. Každý malý tajný hřích, můj Pane Bože, odhalu ti je, tak mi je prosím, odpusť všechny. Pane Bože věřím, že jsi zemřel na kříži a že jsi vstal z mrtvých. Věřím, že přijdeš do mého srdce a že budeš vládnout v mém srdci a budeš přebývat v mém srdci. Budu číst tvé Slovo a budu žít tvým Slovem. Budu chodit do kostela, můj Páne Bože, protože vím, že jsi tam v kostele. Jsi říkal, že když se dva nebo tři shromáždí v tvém jménu budeš uprostřed nich. Můj Pane Bože chci být tam, kde jsi Ty. Modlím se, to vše ve jménu Ježíše Krista, amen "

Pokud ses modlil tuto modlitbu, chci tě přivítat do království nebeského. Nyní máte bratry a sestry po celém světě. To je nejdůležitější rozhodnutí, co jsi mohl kdy udělat, takže toho nezneužij. Nechoď zpátky do světa. Svět vede ke smrti, ale Bůh vede k věčnému životu. V každém okamžiku je třeba žít, jak by to byl poslední den a poslední čas tvého života. Pokud se toto svědectví dotklo tvého srdce, dej ho přečíst kamarádovi, aby mohl také přijmout Boha do svého srdce. Nedovol, aby to tentokrát jen tak kolem tebe prošlo, protože to může být naposled.